

Komentar Evandjelja: Bog nije naivan

Evandjelje subote XVI. tjedna
kroz godinu i komentar.

Evandjelje Mt 13, 24-30

U ono vrijeme: Iznese Isus narodu drugu prispodobu: »Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu

sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?' A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'«

Komentar

Svakako, svi smo snažno izazvani postojanjem zla. Zapravo je to razlog zašto mnogi preispituju Božje postojanje, jer ne vide moguću kompatibilnost između njegove Dobrote i loših stvari koje se događaju. Na isti način, mnogi vjernici smišljaju složene scenarije i očite nepravde, dok se čini da je Gospodin prekriženih ruku.

Isus uz usporedbu o dobroj pšenici i kukolju, koju je sam objasnio (iako se

taj dio ne pojavljuje u današnjem Evandjelju), otkriva razlog i značenje ove tragične stvarnosti. Dakle, čini nam da uvidimo da Bog nije stran ili naivan: Gospodin ima pred očima sve zlo povijesti, ne poriče ga niti ga ignorira. I jednog će dana presuditi: „Ne zavaravajte se: nitko se ne sprda s Bogom. Svatko ubire ono što posije“ (usp. Galaćanima 6, 7).

Zapravo, ova Isusova prispodoba kategorički potvrđuje da postoji zlo, da je ono prisutno u životima ljudi. Istodobno izjavljuje da to ne može doći od Boga. Netko je drugi posijao to sjeme: „Kukolj su sinovi zloga, a neprijatelj koji ih je posijao vrag je“ (Matej 13, 38).

Zašto Bog ne povuče kukolj? Isus nam to jasno stavlja do znanja: izvlačenje bi značilo ponijeti sa sobom dobro zasijani plod: slobodu. Gospodin ne intervenira onako kako nam se čini, dijelom i zato što želi

intervenirati kroz nas: „dobro sjeme su djeca Kraljevstva" (Matej 13, 38). Uklanjanje čovječanstvu mogućnosti činjenja zla podrazumijevalo bi i iskorjenjivanje slobode činjenja dobra, slobode ljubavi.

Iznimno jednostavno, ali s velikom dubinom, Gospodin nam pokazuje da će sva ljudska povijest, bez obzira koliko bila složena, imati konačni trenutak: pšenica će biti odvojena od kukolja. Ali o tom trenutku ne odlučujemo mi: odlučuje Bog, koji zna vremena žetve.

Ono što nam odgovara jest, unatoč žaljenju, strpljivo kultivirati sve lijepo, dobro i veliko što nam je Bog dao i prepustiti rezultate u njegove ruke. Platite svakom prema njegovim djelima: „Budući da si očuvao moju riječ o postojanosti, i ja ću očuvati tebe od časa kušnje koji ima doći na sav svijet da se iskušaju svi pozemljari. Dolazim ubrzo. Čvrsto

drži što imaš da ti nitko ne ugrabi vijenca.“(Otkrivenje 3, 10-11).

Luis Miguel Bravo Álvarez //

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-sabado-
decimosexta-semana-tiempo-ordinario/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-sabado-decimosexta-semana-tiempo-ordinario/)
(4.04.2025.)